

УДК 7.021.22:687.01:[004.9]

DOI <https://doi.org/10.15407/nz2026.02.515>

ХУДОЖНІЙ ПОШУК ЯК МЕТОД ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ У ДИЗАЙНІ ОДЯГУ

Олена ОЛЕНІНА

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4442-1192>

докторка мистецтвознавства, професорка, завідувач кафедри,
Харківський національний університет міського господарства
імені О.М. Бекетова,

кафедра образотворчого мистецтва та дизайну,
вул. Чорноглазівська, 17, 61002, Харків, Україна,
e-mail: Olena.Olenina@kname.edu.ua

Дмитро БРАЦІЛО

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-7651-211X>

магістрант, Харківський національний університет
міського господарства імені О.М. Бекетова,

кафедра образотворчого мистецтва та дизайну,
вул. Чорноглазівська, 17, 61002, Харків, Україна,
e-mail: koutanart@gmail.com

Метою дослідження є визначення художнього пошуку як методу образотворчого мислення та пояснення того, як цей метод працює в дизайні. Основна увага приділяється ролі ескізування (ручного й цифрового) у формуванні візуальної мови дизайнера. Запропоновано прості орієнтири для аналізу результату художнього пошуку, а також на конкретних прикладах продемонстровано механізм перенесення образотворчих принципів у дизайн одягу. Окремо висвітлено значення сучасних технологій (цифрове ескізування, друк на тканині, 3D-візуалізація) та інструментів штучного інтелекту як засобів підтримки варіативності рішень та збереження художнього задуму під час його реалізації. У дослідженні використано аналіз академічних джерел з образотворчого мислення, ескізування та використання художніх методів у прикладній творчості. *Результати.* У статті показано, що художній пошук працює подібно до дослідницької практики в малюванні та живописі: ескіз допомагає перевірити композицію, ритм, силует і поверхню, контраст і акценти, а також допомагає побудувати чітку візуальну історію.

Ключові слова: дизайн, образотворче мистецтво, дизайн одягу, художній пошук, ескізування, візуальний образ, штучний інтелект.

Olena OLENINA

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4442-1192>

Doctor of Arts, Professor, Head of Department Fine arts and Design

of Academic and Research Institute of Architecture, Design, and Fine Arts,

O.M. Beketov National University of Urban Economy in Kharkiv,

17, Chornoglazivska Str., 61002, Kharkiv, Ukraine,

e-mail: Olena.Olenina@kname.edu.ua

Dmytro BRATSYLO

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-7651-211X>

Master's student of the Department Fine arts and Design of Academic and Research Institute of Architecture,

Design, and Fine Arts,

O.M. Beketov National University of Urban Economy in Kharkiv,

17, Chornoglazivska Str., 61002, Kharkiv, Ukraine,

e-mail: koutanart@gmail.com

ARTISTIC SEARCH AS A METHOD OF VISUAL (FINE-ART) THINKING IN FASHION DESIGN

Introduction. In contemporary culture, fine art is not only a separate field but also a way of thinking. In this context, artistic search becomes a key method that connects imagination, composition, and meaning with the practical need to turn an image into a real object. Fine-art thinking helps a designer develop visual ideas through observation, selection, and transformation of forms and symbols.

Problem Statement. In many discussions of fashion design, a sketch is seen mainly as a technical step before production. Because of this, the fine-art role of sketching is often underestimated: sketching can be visual thinking, experimentation, and work with cultural references. As a result, composition, stylization, and references to art movements are sometimes treated as «inspiration» rather than as a clear method that can be described and analyzed.

Purpose. The study aims to define artistic search as a method of fine-art thinking and to explain how this method works in design.

Methods. The research uses analysis of academic sources on fine-art thinking, sketching, and the use of artistic methods in applied creative work.

Results. The article shows that artistic search works like exploratory practice in drawing and painting: sketching helps test composition, rhythm, silhouette and surface, contrast, and accents, and it also helps build a clear visual story. Digital tools (digital sketching, textile printing, and 3D visualization), as well as AI-assisted tools, are viewed as supporting media that help generate and compare design variants and transfer complex imagery into material form, while the fine-art core of the process remains central.

Conclusion. Artistic search is important in fashion design when clothing is treated like art. It helps make the idea clearer, adds meaning, and gives the designer their own style. It also helps use composition and references more thoughtfully, so clothes are not only useful, but also have a message.

Keywords: design, fine arts, fashion design, artistic search, sketching, visual image, artificial intelligence.

Вступ. Розробка візуального образу в дизайні одягу неможлива без залучення художніх практик та сформованих у процесі навчання навичок. Рисунок, живопис, графіка, практичні рішення та теоретичні відомості щодо художніх стилів, композиційне мислення тощо невід’ємно пов’язані з пошуком індивідуального стилю та авторської мови. Чимало одягу, що розробляється в наш час, орієнтовано насамперед на комерційний аспект, тоді як художній пошук та ескізування розглядаються лише як технічний етап, а не повноцінна творча практика, що, своєю чергою, знижує глибину й унікальність майбутніх візуальних образів.

У межах цього дослідження художній пошук розглядається у контексті послідовності дій, що належать до образотворчого мислення: спостереження, відбір, стилізація, трансформація та композиційне узгодження елементів майбутнього образу. Саме в цих діях формується візуальна мова автора, спосіб організувати зображення так, щоб воно передавало ідею, настрій та культурні сенси. У дизайні одягу ця логіка не зникає, а переноситься на силует, фактуру, ритм деталей та взаємодію кольорів. Шляхи реалізації зазначеного підходу можуть стосуватися як створення концепцій для колекцій одягу з точки зору конструктивного підходу (форми та силуету), так і ілюстративного, зокрема принтів і зображень, нанесених на вже готовий одяг.

За умови належного підходу одяг може виходити за межі утилітарності й ставати арт-об’єктом — носієм художніх ідей та концептуальності. Таким чином, дослідження ролі художнього пошуку та мистецьких практик у художньому пошуку та формуванні подальшого візуального образу є надзвичайно актуальним для розвитку сучасного дизайну, який прагне поєднати функціональність та візуальну привабливість. Важливо підкреслити, що «арт-об’єктність» одягу не означає відмову від функції. Йдеться про інший рівень прочитання: одяг стає носієм образу, а образ — результатом художньої роботи з формою та знаками. Тому ключовим стає питання не лише «що зобразити», а як саме організувати візуальні елементи, щоб створити цілісну композицію, впізнаваний стиль і переконливе повідомлення.

Окремі уваги в сучасних умовах потребує питання впливу цифрового середовища та інструментів штучного інтелекту на художній пошук у дизай-

ні в цілому. Зазначені поняття не скасовують ручне ескізування, але впливають на спосіб опрацювання референсів для натхнення, пришвидшують перевірку композиційних рішень та допомагають реалізувати більшу варіативність творчого пошуку, під час підготовки та реалізації робіт. Водночас актуальним постає питання авторського права та меж використання чужих візуальних рішень у процесі створення колекцій.

Сучасні дослідження у сфері дизайну та образотворчого мистецтва акцентують увагу на взаємозв’язку художніх практик, технологій та креативних методів. Краснюк Л., Троян О. та Ємець О. (2022) показали, що полотна художників стають джерелом натхнення для дизайнерів, формуючи систему «людина — образ — костюм». Вони дослідили трансформацію принципів неопластицизму, примітивізму та графіки у колекціях, де колір, композиція та декоративність впливають на силуети та стилістику виробів [1, с. 19—20]. У цій моделі джерело натхнення не відтворюється буквально. Воно використовується як основа для переосмислення та створення авторського образу. Дизайнер бере головні риси композиції (ритм, баланс, контрасти, декоративні елементи) і переносить їх на одяг під час пошуку рішення силуету, кольорних акцентів тощо. Тому художній пошук тут — це послідовна робота, а не випадковий імпульс.

Шевчук К. (2025) дослідила методи ескізування у дизайні одягу, порівнюючи традиційні та цифрові техніки. Авторка підкреслює, що поєднання ручних і цифрових методів сприяє розвитку креативності та адаптації до сучасних тенденцій моди [2, с. 118—119]. У дослідженні також підкреслено, що ескіз виконує не лише технічну, а й комунікативну функцію. Він допомагає презентувати ідею, концепт і стиль майбутнього проекту. Саме тому поєднання ручної виразності та цифрової точності можна розглядати як практичний інструмент збереження художньої ідеї на всіх етапах проектування.

Загалом зазначені дослідження демонструють тенденцію до взаємодії традиційних художніх методів із сучасними технологіями для підвищення естетичної та культурної цінності дизайну одягу. Водночас у наявних публікаціях художній пошук часто описують або з позиції джерела натхнення, або з позиції технологічних можливостей виробництва.

Менш окресленим залишається саме поняття художнього пошуку як методу образотворчого мислення, де дизайнер виконує певні кроки переходу від референсу до авторської трансформації, і як композиційні рішення пов'язуються з культурним змістом. Заповнення цієї прогалини й визначає логіку подальшого дослідження.

Наукова новизна роботи полягає в тому, що художній пошук у дизайні одягу описано як чітку послідовність дій образотворчого мислення. Також запропоновано просту схему, яка показує, які художні принципи переходять у силует, деталі та поверхневі рішення. Практичне значення полягає у тому, що цю схему можна використовувати як короткий план під час розробки колекції та як спосіб перевірити, чи є образ цілісним від ескізу до готового виробу.

Метою статті є виявлення та аналіз ролі художнього пошуку у створенні візуального образу одягу, взаємодії понять або стилістичних напрямів образотворчого мистецтва й дизайну, а також дослідження значення сучасних технологій як ключових інструментів у цьому процесі.

У роботі застосовано аналіз наукових публікацій з теми ескізування та художнього пошуку в дизайні, а також описовий підхід до представлення художнього пошуку як послідовності дій (спостереження, відбір, стилізація, трансформація та композиційне узгодження). Це дає змогу уточнити роль образотворчих принципів у формуванні візуального образу одягу та у створенні авторської візуальної мови.

Основна частина. Для аналізу художнього пошуку доцільно розглядати його як процес, що має кілька повторюваних етапів:

- формування теми або образу через спостереження та накопичення візуальних матеріалів;
- ескізування як швидка перевірка варіантів;
- відбір і композиційне узгодження елементів;
- стилізація й трансформація референсів;
- матеріалізація образу в одязі з урахуванням технологій.

Кожен з цих етапів можна розглядати як окрему дію в процесі створення образу. На етапі спостереження та збору матеріалів дизайнер накопичує приклади і візуальні дані. Відбір допомагає визначити, що є головним. Стилiзація узагальнює форму та підпорядковує деталі загальному задуму. Трансформація змінює вихідні мотиви так, щоб результат мав ав-

торське бачення. Композиційне узгодження поєднує елементи так, щоб працювали ритм, контраст, масштаб і центр уваги.

Щоб художній пошук можна було описувати не загально, варто виділити кілька простих параметрів, за якими можна простежити, як формується образ. Перший параметр — композиція. Це ритм, баланс, контраст, масштаб і центр уваги. Другий параметр — стилізація. Тут важливо, що саме спрощується, що підкреслюється, а що прибирається, щоб образ був зрозумілим. Третій параметр — зміст. Мова йде про культурні коди та асоціації, які закладені в образі. Четвертий параметр — матеріалізація. Важливо, як силует, деталі та поверхня (принт/фактура/колір) працюють разом. Якщо ці параметри узгоджені, образ виходить цілісним. Якщо один із них не працює, візуальна мова стає нечіткою. Така схема допомагає оцінювати результат художнього пошуку послідовно, а не тільки інтуїтивно.

На початковому етапі створення взірця одягу ескізи стають головним інструментом, який допомагає дизайнеру уявити майбутній образ. Вони дозволяють оформити ідею в чіткий силует, фігуру, концепцію, ще до моменту її реалізації у фізичному стані. Ескізи та малюнки є важливими способами мислення та міркування в дизайні, що полегшують складні процеси дослідження за допомогою дослідницьких висновків, зроблених за допомогою олівця та паперу [3].

У сучасному дизайні, ескіз, іноді не тільки у традиційному сенсі, а й у цифровому просторі, набуває ролі фундаменту для початку реалізації втілення ідеї. Завдяки цифровим технологіям ескізи стають більш пропрацьованими або динамічними, їх можна коригувати та адаптувати під будь-які умови, залежно від конкретних інструментів та цифрових програм. Однак технічна зручність цифрового інструменту не є головною метою. Визначальним залишається образотворчий принцип: ескіз має фіксувати не готову річ, а візуальну ідею. Саме тому на етапі ескізування важливо свідомо працювати з ритмом і масштабом елементів, пропорціями силуету, контрастами та центрами уваги. Це ті самі категорії, що формують мислення художника у рисунку та живописі.

У роботі доречно коротко порівняти ручне та цифрове ескізування за їхньою роллю в художньому пошуку. Ручний ескіз швидше передає характер лі-

нії, ритм і загальний настрій образу. Цифровий ескіз зручніший для уточнення пропорцій, варіантів кольору та повторюваних елементів. На практиці найкращий результат дає поєднання: ручний етап зберігає виразність, а цифровий допомагає довести рішення до чіткої системи та підготувати його до реалізації. Це узгоджується з висновками про користь поєднання методів у сучасному ескізуванні [2, с. 118—119].

Перехід від ручних ескізів до цифрових, зазвичай відбувається через фіксацію базових рішень: силуету, пропорцій та ритму. Далі цифрові інструменти допомагають швидко створити серію варіацій на основі початкової ідеї: різні колірні акценти, масштаби та композиція елементів, різні текстові рішення тощо. Така варіативність робить художній пошук більш широким, що дає перевірити та побачити різні рішення до етапу реалізації твору у форматі макету. Інструменти штучного інтелекту в цьому процесі можуть використовуватися як допоміжні засоби для пошуку варіантів, поєднань форм та композиційних рішень. Проте ключовим питанням так само залишається авторський контроль, фінальний образ має будуватися на власних рішеннях та уподобаннях дизайнера, а не на копіюванні чужих готових результатів, навіть якщо вони не створені іншою людиною, а нейронною мережею. Тільки у такому випадку художник або дизайнер сформує для себе неповторний стиль, через переосмислення результатів використання різних інструментів та послідовної роботи з ескізами.

У сучасних дослідженнях підкреслюється, що інструменти ШІ в дизайні доцільно розглядати як підтримку та покращення інструментарію художнього пошуку, а не як заміну авторського бачення. Вони можуть допомагати швидше створювати й порівнювати варіанти ескізних рішень, перевіряти композиційний баланс та деталізувати ідею на ранніх етапах, тоді як фінальне формування образу залишається за дизайнером [4, с. 88403]. Також зазначається, що автоматизація окремих однотипних дій у процесі проектування може звільняти час для творчої роботи, розвитку варіативності та пошуку власної авторської мови [5, с. 1].

Звернення до мистецьких напрямів важливе ще й тому, що вони пропонують готові принципи організації зображення: типові композиційні схеми, правила

роботи з кольором, характер ліній та фактури. Для дизайнера це корисно як практичний орієнтир, такі принципи допомагають швидше сформувати стиль колекції та зберегти його цілісність від ескізу до готового виробу.

У цьому процесі художні напрями завжди є джерелом натхнення для дизайнерів. Звернення до творів світових митців живопису, графіки чи декоративно-прикладного мистецтва, дозволяє спиратись на вже перевірені історією мистецтва глибокі образи, що відсилають до культурного або технологічного контексту. Картини з різних художніх напрямів, таких як неопластицизм, примітивізм та твори графічного мистецтва, є центральним джерелом натхнення для дизайнерів, які створюють сучасні модні колекції одягу [1, с. 19—21].

У практиці дизайну одягу можна виділити два базових підходи до опрацювання вже існуючих мистецьких образів. Перший з них полягає у використанні конкретних творів або впізнаваних зображень як візуальних рішень для принтів чи декору. У такому разі важливо враховувати авторське право — потрібна згода правовласника або наявність ліцензії/договору, а також коректне зазначення джерела цього рішення, якщо це вимагається умовами використання. Для дизайнера це означає, що художній пошук включає не лише пошук візуального рішення, а й перевірку умов використання зображень.

Другий підхід — авторське переосмислення художнього методу інших творів, а не їх конкретне відтворення. В такому випадку, дизайнер працює з принципами композиції, колористики, стилізації, але створює власні образи та елементи. На перший план виходить не впізнаваність конкретного образу, а розвиток власної візуальної мови, без копіювання результатів та досягнень інших авторів.

Одним із прикладів дизайнерів одягу, які надихнулися стилем видатного художника для своєї колекції був французький дизайнер Ів Сен-Лоран. Він створив колекцію одягу для осені/зими 1965—1966 років під назвою «Мондріан». Ця колекція містила жіночі сукні, на яких були відтворені роботи художника, стиль якого є прикладом найсуворішої та найбезкомпромісної геометричної абстракції в сучасному живописі [1, с. 21—22]. У цьому прикладі важливий не лише факт запозичення візерунку, а й принцип трансляції образотворчої системи в інший

матеріал. Неопластицизм задає чітку композиційну дисципліну: баланс, модульність, контраст площин і кольорів. Коли ці правила перенесені в дизайн одягу, вони впливають на те, як глядач читає річ. Силует стає носієм композиції, а поверхня — площиною, де розгортається образ.

Якщо застосувати описані нами параметри до прикладу з Мондріаном, видно, як працює перенесення мистецтва в одяг. На рівні композиції неопластицизм дає модульність, баланс площин і чіткі контрасти кольору. На рівні стилізації важливе спрощення: зберігаються ключові лінії та співвідношення блоків, але вони пристосовуються до площини виробу та його конструкції. На рівні змісту образ читається як посилення на впізнавану художню систему, а не як випадковий декор. Далі працює матеріалізація. Щоб композиція добре прочиталася на одязі, потрібно узгодити масштаб елементів, місця акцентів і поділ деталей, реалізувати макет завдяки наявним технологіям. Тобто художній пошук тут — це не лише вибір референсу, а серія рішень, які зберігають логіку мистецької системи в іншому матеріалі. Подібні приклади демонструють, що використання існуючих стилістичних напрямів мистецтва у дизайні одягу, дозволяє створювати цілісні візуальні концепції. Сучасні дизайнери активно звертаються до експресіонізму, сюрреалізму чи поп-арту, формуючи колекції, які поєднують впізнавані сенси з актуальними трендами та технологіями.

Авангардне мистецтво є потужним джерелом ідей для сучасного дизайну, надихаючи на експерименти, пошук нових форм та інноваційних рішень у різних видах дизайну, включаючи моду [6]. Після формування художньої логіки (композиції та стилістики), постає питання матеріалізації та реалізації ідеї. Матеріалізація не зводиться до технічного перенесення зображення на тканину. Вона впливає на те, як образ буде сприйматися. Одна й та сама композиція може виглядати по-різному залежно від масштабу, фактури матеріалу, способу друку чи обробки поверхні. Тому вибір технології є частиною художнього рішення і має узгоджуватися з композицією та задумом, закладеним на етапі ескізування.

Розвиток технологій значно розширив можливості сучасних дизайнерів у перенесенні художніх ідей на тканину. Якщо раніше художні образи вимагали

ручної праці, то тепер цифрові або автоматизовані методи дозволяють відтворювати складні візуальні ефекти або візерунки з високою якістю. Різні методи друку на текстилі, такі як DTF, офсетний та трафаретний друк, мають різний ступінь стійкості до прання та стирання, що впливає на довговічність надрукованих тканин [7].

Нові технології також дали змогу передати складні живописні ефекти на тканину з високою точністю: градієнти, фактурність мазка, багатошаровість тощо. Окрім того, новітні системи дозволяють графічним художникам швидко створювати реалістичні поверхні зі складками тканини з простих кривих, намальованих на 3D-моделі одягу, навіть без знань про властивості тканини [8]. Це відкриває новий рівень взаємодії мистецтва та моди, додає одягу глибини та експресії. Наприклад, технологія цифрового друку стала ключовою для дизайну одягу, покращуючи візерунок, колір, тканину та стиль, з прогнозованою тенденцією розвитку в майбутньому [9].

Щоб оцінити результат художнього пошуку в дизайні одягу, можна використати кілька простих критеріїв. По-перше, цілісність образу: чи узгоджені силует, деталі та поверхня. По-друге, послідовність стилю: чи видно основні принципи, і чи повторюються вони в різних елементах виробу. По-третє, читабельність композиції: чи є зрозумілий центр уваги, ритм і контраст. Окремий критерій — узгодження з технологією. Якщо задум побудований на дрібних деталях або складних переходах кольору, технологія має зберігати точність і не спрощувати зображення до втрати ідеї. Тому вибір способів друку або візуалізації варто розглядати як частину художнього рішення.

А отже, поєднання мистецтва та моди — це не лише данина традиціям та великим митцям, а й спосіб пошуку нових комбінацій для якісних творчих візуальних образів. Дизайнери часто звертаються до культурних кодів, аби надати своїм роботам глибини. Наприклад, українська традиційна вишивка та декоративно-прикладне мистецтво можуть бути успішно адаптовані до сучасних модних тенденцій, створюючи автентичні, символічні образи для нашого населення як на побутовому рівні, так і для культури в цілому [10].

Водночас синтез образотворчого мистецтва та дизайну розкриває можливості для розвитку но-

вих форм комунікації між культурою та суспільством. Мода у такому випадку зберігає та трансформує культурну пам'ять, де поєднання традиційних практик і сучасних технологій формують унікальний художньо-дизайнерський підхід.

Висновки. Дизайн одягу неможливо розглядати лише як сферу прикладної діяльності. Це простір, де взаємодіють художні практики та технології. У статті підкреслюється значення художнього пошуку як фундаментального етапу у розробці візуального образу. Ескізи, художні практики, мистецькі стилі й сучасні технології забезпечують формування унікального стилю та художньої мови одягу. Подальші дослідження можуть бути спрямовані на розширення аналізу конкретних мистецьких напрямів та їхнього впливу на сучасний дизайн.

У межах роботи художній пошук також окреслюється як послідовний процес, що включає спостереження, відбір, стилізацію, трансформацію, композиційне узгодження та матеріалізацію. Для конкретнішого аналізу запропоновано прості орієнтири оцінки результату: композиційна цілісність, послідовність стилю, читабельність акцентів і узгодженість художнього задуму з технологією реалізації. Такий підхід допомагає бачити різницю між випадковим запозиченням і свідомим перетворенням мистецьких принципів у дизайн одягу, а також зберігати авторську ідею від ескізу до готового виробу.

Підсумовуючи, головним результатом художнього пошуку в дизайні одягу має бути формування власної та впізнаваної авторської мови. Вона виникає не через копіювання готових образів, а через системну роботу з традиційними принципами та цифровими інструментами. Використання технологій та штучного інтелекту доцільно використовувати тільки тоді, коли вони підтримують та розвивають авторську мову дизайнера, коли митець зберігає задум на шляху від ескізу до готового виробу, але має доступ до більшого об'єму наробок за той самий час.

Таким чином, одяг постає перед нами як багатшаровий та глибокий феномен, не тільки функціональний, але й художній та технологічний. Подальший розвиток цієї теми може базуватися на вивченні міждисциплінарних зв'язків між мистецтвом та дизайном, що дасть змогу формувати ще інноваційніші підходи до створення одягу та аналізу образотворчого мислення у дизайні.

Список скорочень

3D — «three-dimensional» (тривимірний простір), у контексті дослідження згадується тривимірне моделювання.

DTF — з англійської «Direct to Film» (прямо на плівку), сучасна технологія друку, при якій зображення переноситься на тканину через плівку.

ШІ — штучний інтелект (технології, що виконують окремі інтелектуальні завдання: аналіз даних, генерація варіантів ідей або допоміжних візуальних рішень тощо).

1. Краснюк Л.В., Троян О.М., Ємець О.В. The Painting of Different Art Directions as a Source for Creating Clothing Collections. *Art and Design*. 2022. № 3 (19). С. 19—31. DOI: 10.30857/2617-0272.2022.3.2.
2. Шевчук К. Sketching as a Tool of Creativity: Transformation of Methods in Fashion Design. *Art and Design*. 2025. Т. 8. № 1. С. 118—127. DOI: 10.30857/2617-0272.2025.1.9.
3. Ammon S. Drawing Inferences: Thinking with 6B (and Sketching Paper). *Philosophy & Technology*. 2019. Т. 32. № 4. С. 591—612. DOI: 10.1007/S13347-018-0323-5.
4. Guo Z., Zhu Z., Li Y., Cao S., Chen H. AI Assisted Fashion Design: A Review. *IEEE Access*. 2023. Т. 11. С. 88403—88415. DOI: 10.1109/ACCESS.2023.3306235.
5. De Lima M. The Revolution of Artificial Intelligence in Fashion Design: Innovations and Creative Collaborations. *International Journal for Multidisciplinary Research (IJFMR)*. 2025. Т. 7. № 2. С. 1—6. DOI: 10.36948/ijfmr.2025.v07i02.40854.
6. Андресюк Б., Царенко С., Журавель-Змієва Л. Авангардне мистецтво як засіб візуалізації у дизайні XXI століття. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. 2024. № 4. С. 141—147. DOI: 10.32461/2226-3209.4.2024.322862.
7. Prybeha D., Koshevko J., Skyba M., Kuleshova S. Investigation of the Resistance of Different Textile Prints to Washing and Abrasion. *Fibres and Textiles*. 2023. Т. 30. № 3. С. 19—30. DOI: 10.15240/tul/008/2023-3-003.
8. Zheng Y., Shi H., Saito S. Creating Reference Image of Realistic Cloth Folded Surface Using Sketch-Based Interactive Modeling. *Computers & Graphics*. 2020. Vol. 91. P. 108—117. DOI: 10.1016/j.cag.2020.07.002.
9. Zhang M., Zhuang M., Wang M., Ai R. The Application of Digital Printing Technology in Garment Design. *DEStech Transactions on Engineering and Technology Research*. 2018. DOI: 10.12783/dtetr/ecar2018/26343.
10. Чуприна Н., Ременева Т., Фролов І., Терещенко О. Дизайн сучасного одягу на основі трансформації стилістико-художніх та композиційних характеристик тра-

диційного декоративного мистецтва. *Art and Design*. 2021. № 3. DOI: 10.30857/2617-0272.2021.3.3.

REFERENCES

- Krasniuk, L.V., Troian, O.M., & Yemets, O.V. (2022). The painting of different art directions as a source for creating clothing collections. *Art and Design*, 3 (19), 19—31. DOI: <https://doi.org/10.30857/2617-0272.2022.3.2>.
- Shevchuk, K. (2025). Sketching as a tool of creativity: Transformation of methods in fashion design. *Art and Design*, 8 (1), 118—127. DOI: <https://doi.org/10.30857/2617-0272.2025.1.9>.
- Ammon, S. (2019). Drawing inferences: Thinking with 6B (and sketching paper). *Philosophy & Technology*, 32 (4), 591—612. DOI: <https://doi.org/10.1007/S13347-018-0323-5>.
- Guo, Z., Zhu, Z., Li, Y., & Cao, S. (2023). AI assisted fashion design: A review. *IEEE Access*, 11, 88403—88415. DOI: <https://doi.org/10.1109/ACCESS.2023.3306235>.
- De Lima, M. (2025). The revolution of artificial intelligence in fashion design: Innovations and creative collaborations. *International Journal for Multidisciplinary Research (IJFMR)*, 7 (2), 1—6. DOI: <https://doi.org/10.36948/ijfmr.2025.v07i02.40854>.
- Andresyuk, B., Tsarenko, S., & Zhuravel-Zmieieva, L. (2024). Avant-garde art as a means of imaging in the 21st century design. *National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts Herald*, (4), 141—147. DOI: <https://doi.org/10.32461/2226-3209.4.2024.322862> [in Ukrainian].
- Prybeha, D., Koshevko, J., & Skyba, M. (2023). Investigation of the resistance of different textile prints to washing and abrasion. *Fibres and Textiles*, 30 (3), 19—30. DOI: <https://doi.org/10.15240/tul/008/2023-3-003>.
- Zheng, Y., Shi, H., & Saito, S. (2020). Creating reference image of realistic cloth folded surface using sketch-based interactive modeling. *Computers & Graphics*, 91, 108—117. <https://doi.org/10.1016/j.cag.2020.07.002>.
- Zhang, M., Zhuang, M., & Wang, M. (2018). The application of digital printing technology in garment design. *DEStech Transactions on Engineering and Technology Research*. DOI: <https://doi.org/10.12783/dtetr/ecar2018/26343>.
- Chuprina, N., Remenieva, T., & Frolov, I. (2021). Design of the contemporary garments on the basis of the transformation of stylistic and artistic-compositional characteristics of traditional decorative art. *Art and Design*, 3. DOI: <https://doi.org/10.30857/2617-0272.2021.3.3> [in Ukrainian].

Received: 06.03.2026

Accepted: 18.03.2026

Published: 27.04.2026